

① הנוצרים עובדי עבודה זרה

רמב"ם הלכות עבודה זרה פרק ט הלכה ד

נוצרים עובדי כו"ם הם ויום ראשון הוא יום אידם, לפיכך אסור לתת ולשאת עמהם בארץ ישראל יום חמישי ויום ששי שבכל שבת ושבת ואין צריך לומר יום ראשון עצמו שהוא אסור בכל מקום, וכן נוהגין עמהם בכל אידיהם. הערה: ברוב הדפוסים כתבו "אדומים" או "כנענים" או "המצרים", ויש דפוסים שהשמיטו את כל ההלכה הזאת. ויש דפוס שגרס: ישמעאלים עובדי עבודה זרה... ויום ששי יום אידם וכו'.

② רמב"ם הלכות מלכים פרק יא

ד, ואם יעמוד מלך מבית דוד הוגה בתורה ועוסק במצוות כדוד אביו, כפי תורה שבכתב ושבעל פה, ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה, וילחם מלחמות ה', הרי זה בחזקת שהוא משיח, אם עשה והצליח ונצח כל האומות שסביביו ובנה מקדש במקומו וקבץ נדחי ישראל הרי זה משיח בודאי. ואם לא הצליח עד כה או נהרג בידוע שאינו זה שהבטיחה עליו תורה והרי הוא ככל מלכי בית דוד השלמים הכשרים שמתו. ולא העמידו הקדוש ברוך הוא אלא לנסות בו רבים שנאמר ומן המשכילים יכשלו לצרופ בהן ולברר וללבן עד עת קץ כי עוד למועד.

אף ישוע הנצרי שדמה שיהיה משיח ונהרג בבית דין, כבר נתבאר בו דניאל שנאמר ובני פריצי עמך ינשאו להעמיד חזון ונכשלו. וכי יש מכשול גדול מזה. שכל הנביאים דברו שהמשיח גואל ישראל ומושיעם ומקבץ נדחיהם ומחזק מצותן. וזה גרם לאבד ישראל בחרב ולפזר שאריתם ולהשפילם ולהחליף התורה ולהטעות רוב העולם לעבוד אלוה

מבלעדי ה'. אבל מחשבות בורא עולם אין כח באדם להשיגם כי לא דרכינו דרכיו ולא מחשבותינו מחשבותיו. וכל הדברים האלו של ישוע הנצרי ושל זה הישמעאלי שעמד אחריו אינן אלא לישר דרך למלך המשיח ולתקן את העולם כולו לעבוד את ה' ביחד. שני כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרוא כולם בשם ה' ולעבדו שכם אחד.

כיצד. כבר נתמלא העולם כולו מדברי המשיח ומדברי התורה ומדברי המצוות ופשוטו דברים אלו באיים רחוקים ובעמים רבים ערלי לב והם נושאים ונותנים בדברים אלו ובמצוות התורה אלו ואומרים מצוות אלו אמת היו וכבר בטלו בזמן הזה ולא היו נוהגות לדורות ואלו אומרים דברים נסתרות יש בהם ואינן כפשוטן וכבר בא משיח וגלה נסתריהם. וכשיעמוד המלך המשיח באמת ויצליח וירום וינשא מיד הם כולן חוזרין ויודעים ששקר נחלו אבותיהם ושנביאיהם ואבותיהם הטעום.

פיסקה זאת
הושמטה
בזמנו ע"י
הצנזורה

לביירו עמדתנו בירושלים

11

א. לדיון ב"הד המועצה הדתית" גל' ז' ביחס ל"קהלת חרדים נפרדת", יש להשלים את דברי יקרשם של רבותינו גאוני רועי ישראל וצ"ל המצורפים בזה;
א. הגאון הנצי"ב וצ"ל בספרו שו"ת "משיב דבר" סי' מ"ד: "עצה זו (להיות נשמר מדור זה להפרד זה מזה לגמרי כמו שנפרד אברהם מלוט") קשה כתרבות לגוף האומה וקיומה, — ואם באמת ובתמים אנו באים לתחזיק הדת אין עצה כ"י אם לעסוק בלימוד תורה".

ב. הגאון ר' אריה לייב ברוידא וצ"ל האב"ד האחרון דק"ק לבוב, במכתבו בסי' "ישוב משפט": "תדכירנא אשר בשנת תרמ"ב הי' פה לבוב אסיפה גדולה מכל גדולי וצדיקי הדור, גם אנשי דעת ויראת ד', ותכלית האסיפה הי' לטכס עצה לחיזוק הדת, והוצעה הצעה לחלק א"ע מהמתחדשים ולהיות כת היראים לקהילה מיוחדת, אבל רובם ככולם לא נתנו להביא הצעה זו לדין מ"מ כלל, ונדחתה מכלי וכל באמרם כי אין זה תיקון הדת רק קלקול היותר גדול להדת לעשות פירוד בין הדברים קהילות עדת ישורון".

ב. עם כל השמחה המרובה על ההישגים החשובים "במערכת הכשרות", המפורטים באותו הגליון, ועם כל רחשי הברכה ויישורי הכח על טוב הפעולות האלה, והתנחלת והצפייה להוספת שכלוליהן בע"ה, — מה מכאיבה וצורבת היא הדיעה, המתפרסמת שם, על מאמצי ההשתדלות להכשיר את המסעדה של "אימק"א! מה תמוהה ואיומה היא המחשבה הזאת שתעלה על הדעת חלילה ולהכשיר ולהקל את הכניסה של אנשים מישראל אל מקום זה המיועד ונקרא בשם לצעירים נוצרים, ומתוך כך מיועד ומוכן, בעקפינן ובמישרינן, לקירוב טמיעה ושמד חלילה.

ב"דעת כהן" סי' ס' נאמר האיסור להחזיק השגחה קבועה בעסקים של סתם אנשים מישראל שהם מחללים שבתות בו, באשר בסידור השגחה זו מחזיקים את עסקי העבירה הללו, — ועכשו יעלה על הדעת לסדר הכשר השגחה במדינתנו במסעדות נצרות זו!

קסט 7

"להלכות ציבור" סימן קסט { על התאריך הלוועזי }

על הפשע בישראל והזמנים.

עתה בשוכ השם שיבתנו הביתה, לתוך מקום חיוניותנו זה, הלא צריך וראוי כי אירא דארץ ישראל יתכימו ויבריאונו. והנה גושי עפרות ארצות העמים, שנדבקו אלינו ונמשכו לנו, חוזרים ומתגלים אתנו כאן, בהמשיכנו גם בתוך ארצנו זאת, למנות עוד סדרי זמניותנו ושנותינו, כמו שהגויים מסדרים זמניהם ושנותיהם, לפי ענינו של אותה האיש יש"ו הנקרא כלשונם של חז"ל, במסכת גיטין דף נו. בתאר "פושע ישראל", ואשר גדולי רבותינו, החתם סופר וצ"ל ומהר"ם שיק וצ"ל קובעים שיש בזה איסור דאורייתא, של "ושם א"א לא יישמע על פיך", ועכ"פ הוא כמייקר עבודה זרה, כדחתום במסכת עבודה זרה וכו' והרמב"ם וצ"ל בהלכות עבודה זרה פ' ט' ה"ה, וכדהרדב"ן וצ"ל שם שגם אם הגויים אינם מזהרים על השיתוף, אמנם אלינו לישראל יש בזה איסור תורה, ועאכו"כ בארץ ישראל. ועאכו"כ כאן במקומנו ובזמננו כמה נורא וחמור כפול ומכופל איסור התועבה הזה של התרפה הגלותית הזאת של טומאת ארצות העמים לתוכנו. הלא זה כמה הגיע הזמן להשתחררוננו מן טומאת גלות גויים זאת אל עצמאות זמניתנו ושנותינו זאת, המתאימה אל הופעת קוממיותנו, שוכינו בה כחסדי צורנו גואלנו מחזיר שיכנתו אלינו. הנה נכירנה ע"י ציפין בשוכו אל נוהו ובהחיותו עמו ונחלתו.

בצפיית הישועה השלימה

צבי יהודה הכהן קוק

סנהדרין דף מג על אותו האיש {מילים שהושמטו ע"י הצנזורה} "שכישף והסית והדיח".
ברכות כח: {דפוס ראשון שונצינו רמ"ד} ברכת המינים ביבנה תקנוה לאחר זמן מרובה קרוב לתרבותו של יש"ו הנוצרי, שלימד להפוך דברי אלקים חיים למינות.

16 בחודש אייר התשכ"ח נערך בבנייני האומה בירושלים קונצרט נוצרי מסיונרי בשם "מתאוס פסיון" המלל מוטיבים אנטישמיים על היהודים "רוצחי האלהים". רבנו שלח את הבהורים למקום האירוע, על מנת להפריע לקיום הקונצרט. קבוצה אחת עמדה בכניסה וחילקה כרוזים ובהם דברי הרמב"ם הנ"ל ועוד, קבוצה שנייה הסתננה פנימה {בלי כיפות על ראשם}, וכשהתחילה הנגינה, החלה מהומה רבתה. חלק מהבהורים צעקו, חלקם עלו על הבמה, השתלטו על המיקרופון ומנעו את המשך האירוע.

17 מספר כבודים נעצרו, הועמדו למשפט ונקנסו. רבנו שיכתב מאד את מעשי הבהורים ובין השאר כתב:
שומו שמים וארץ... תיכף ומיד יתעוררו כל הנאמנים לעם ישראל, הדתיים והחילוניים... לעקור את פגע העבודה זרה המנוולת הזאת... מתוך תחומי מדינתנו, תחיינתנו וגאולתנו. כולנו נעמוד בפרץ ונדע ונדוע כי עם ישראל חי, וחיה יחיה עד בלי די. {להלכות ציבור, יג}.

18 מרן הרב קוק, אגרות הראי"ה ב' שע"ה
אותו האיש "...פושע ישראל שעשאוהו נכרים עבודה זרה".

רבנו, הרב צבי יהודה, נהג למחות באופן חריף נגד השימוש בתאריך לועזי, "...כמו שהגויים מסדרים זמניהם ושנותיהם לפי ענינו של אותו האיש יש"ו" {ימח שמו וזכרו}.

19 ומביא את דברי החתם סופר וצ"ל ומהר"מ שיק וצ"ל הקובעים "שיש בזה איסור דאורייתא של ושם אלהים אחרים לא ישמע על פיך... והוא כמייקר עבודה זרה... כמה נוראה וחמורה כפולה ומכופלת איסור התועבה הזו של החרפה הגלוית הזאת של טומאת ארצות העמים לתוכנו. הלא זה כמה הגיע הזמן להשתחררותנו מן טומאת גלות גוים זאת אל עצמאות זמניותנו ושנותינו וזאת... {מתוך מכתבו בסיון התשל"ח}.

23 ונחלתו, בתקף מאבקו עם רוחות החרות, הנכריות והגויות שלטונם. על-אחתיכמה וכמה מדאיב הוא המשך ההרגלי-גלות-שכינה זה עכשו בפרקי-חיינו דגשגב של תקומת עצמאותנו וריבונותנו, על כל סיבוכיה ובירוריה, — ובמערכת "מתנגרי" זה המיועד למאמצי התפקיד של קידוש השם הגדול הנקרא עלינו, המופיע במשגב מדינתנו וצבאותינו. עם כל חומר החשש של איסור-דאורייתא שיש בזה, משום "שם אלהים אחרים לא תוכירו" ו"לא ישמע על פיך", ומשום "מייקר ומחשיב שם עבודה זרה", וכמו ש"לא יאמר אדם לתברו שמור לי בצד עבודה-זרה פלוגית", — הגה קידוש-השם, שהוא צריך ומחויב להתחוק ולהתאמץ מעל דפי "מתנגרי", כאלו הוא מתעכב ומתבלבל ומתהפך להיוסכו זה מכבר הגיע השעה לשבור את עול-הגוים הזה מעל צוארנו, בתקף התגלות חירותנו, החרותה מאז במכתב-אלהים על הלוחות, להיחזקת חקוקה בפלא-עוזה על לוחות-לבבנו וקיימת בממשות סדרי חיינו ותקומת תחיינתנו. יסודינא במערכת "מתנגרי" טיפול קבוע, בכל מקרה של הוצרת ספירת-השנים הנצרית בחומר הספרותי המגוש לה, לתקן ולהתליפה לטובה, על-פי השוואת בלוח-השנים לספירת-השנים הישראלית של "בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ".

20 ב' זכרו ימות-עולם של ישראל!
בעמוד 57 שם, וכן בעמ' 58, 75, 77, {מערבת כית זכריה} נקבעת וחזרת ספירת-השנים של הנצרות, שהיא לחשבון הולדתו של אותו האיש יש"ו, אותו "פרשעי" ישראל שעשאוהו נכרים עבודה-זרה" {לשון-קדשו של אאמיר הרב זצ"ל}, — כאלו היא ספירת-שנים ששייכת לנו לזכירת דברי דורותינו, ובחשוב עליה מסופרים שם דברי מלחמתנו בנצחון סהרתי-הקודש של מלכות החשמונאים. {בעמ' 76 שם {תולדות המנוחה} נוסף לה לספירת-שנים של עבודה-זרה זו עוד עיקוף או עיטור של תאר מיוחד: "הרגילה"; אמנם יש "הרגל עבירה" ויש "שתרגילנו בתורתך"). אם די או אינדי בויון וקצף על כל הרגל-הטומאה הגלוית המושחת והמשחת הזה, להשתמש בסידורי-זמנים של עממנו, המיוחדים לנו, בספירת-שנים מתועבת זאת, של הרקב והתרס לבית ישראל וקריאת השקר והשווא בשם ד', — על-אחתיכמה וכמה זה מכאיב ומעליב להימצא ביחס אל העלאת זכרונות-קדש של צבאות ד' אלוהי ישראל, בסידור נצחו של רוח ד' אשר על עמי

שו"ת אגרות משה יורה דעה חלק ג סימן מג

26 ב' בע"ה ט' אדר שני תשכ"ז מע"כ ש"ב ידידי וחביבי הגאון הגדול המפורסם מרביץ תורה ברבים מהר"ד סאלאוויציק שליט"א. שלו וברכה כל הימים.

27 בדבר אשר איזה בבנים מהצעירים נלכדו בפח של ראש הכומרים בוואטיקאן בשם המועצה האקומנית {עקומענישן ראט}, אשר כוונתו הוא להעביר כל היהודים לאמונתם ח"ו והקראדנאלן והבישאפן/הוקרדינאלים והבישופים/ נצטוו ממנו לעשות התחברות בין הכומרים ובין הרבנים בוועדות {בקאמיטעט} בכל מקום ומקום וגם בהתכנסויות {קאנווענשאנס}, והצליח מעשה שטן שנתחברו לזה איזה רבנים בהוראת היתר שלא ידברו בעניני אמונה אלא בעניני חברה {סאציאלע אנגעלעגענהייטן}, אשר לבד שכמעט כל הדברים הם עניני דת שלהכומרים הוא השקפה אחרת, ולבד שכל כוונתם הוא רק לבא ע"י זה לעניני אמונה, הנה פשוט שעצם ההתחברות עמהם אף לדברים בעלמא הוא דבר אסור בכל עת ועידן, וכ"ש עתה שבא זה מעצה הרשעה של ראש הכומרים שאסור, וכדחזינן שהעתונים מתפארים מזה שכבר הוא כבאו לשיווי אמונה ודעות ולהתפלל יחד וכדומה, וכבר שאל אותי אחד מרבנים הצעירים אשר נשלח מהסתדרות הרבנים לדבר בכ"ג אדר א' שהיה כעין התכנסות בנוא יארק מחבור הכומרים להבדיל עם רבנים אם מותר לו ללכת לשם באשר שבישיבה ההיא לא ידברו מעניני אמונה וכתבתי לו שאסור באיסור החמור דמסית אף שאין כוונתו לזה. ובה"ש שמעו לדברו ועתה בקרוב יהיה התכנסות כזה באופן יותר גדול בבאסטאן, ולכן להפר עצת הרשעים והצלחת מעשה שטן ולהציל כלל ישראל משמד ח"ו היתה רצוני שגם הו"ג יחתום על הכתב שאני שולח במכתבי זה שאיסור גמור הוא להתחבר עם הכומרים בשום אופן אף לא לדברים בעלמא ולא להשתתף בהתכנסות שיהיה בבאסטאן ולא בשום התכנסות עמהם בשום מקום לא במדינה זו ולא ביוראפ ולא לסייע בשום דבר לעצת ראש הכומרים בעקומעניזם שלו. ומקוה אני שפס"ד של שינוי ימנע לכל הרבנים מזה, ותופר עצת הרשעים בעקומעניזם שעשו ואם הו"ג רוצה לכתוב בכתב עצמו ויכתוב לי העתקת נוסחו. וידוע לי טרדת הו"ג בימים אלו ה' ירחם אבל הוא כבוד שמים לעמוד בפרץ הגדול הזה שלכן בטוח אני שיבליג על צערו וטרדתו ותיכף יחתום ע"ז שאסור וישלח לי בחזרה.

והנני ידידי ש"ב מוקירו מאד גומר בברכה כפולה לרפואה שלימה, משה פיינשטיין.